

ဟော်နန်းဒေဝီ

ရှမ်းပြည်ဆောင်းညသည် အအေးရက်စက်လွန်းနေသည်။
'အခွန်ဘဏ္ဍာန်တော်များကို ဗိုလ်ယက္ခနှင့် တပည့်များက သိမ်းပိုက်လိုက်ပါပြီ ခင်ဗျား...'
'ဟင်...တောက်...ယက္ခခွေးမျိုး'

စပ်ခွန်ကြာ လက်သီးနှစ်ဖက်ဆုပ်ရင်း...အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။
'မောင်ကျော်' ... 'ဖရာ့'...

စောမြတ်သန္တာ ... သမီးငယ် နို့စို့နေရာသလွန်ထက်မှ ဖရိုဖရဲလူးလဲထပြီး... စပ်ခွန်ကြာထံ အပြေးကလေးလာ၏။ ရုတ်တရက်ထလိုက်၍ ရှည်လျားသောနန်းတွင်းလုံချည်က ပိုးသားပျော့ပျော့မို့ လျော့ပုံဆင်းသွားလေရာ စောမြတ်သန္တာတင်ပါးဝိုင်းဝိုင်းကြီးများမှာ ဝင်းကနဲပေါ်ထွက်သွားပြီးပေါင်တံ ဖြူဖြူကြီးများမှာ ခုံထမောက်မို့နေသော ဘေးကနဲပြူးထွက်လာခဲ့ ရလေသည်။ ထိုအခါ စိုင်းဝဏ္ဏမျက်လုံးများက ဝင်းဝင်းတောက်ပသွားပြီး စောမြတ်သန္တာ၏ ဘေးကနဲလေးကို တဝကြီးမြင်လိုက်ရာ ရင်ထဲပူနွေးသွားပြီး တလုပ်လုပ်ခံစားလိုက်ရလေသည်။ စောမြတ်သန္တာမှာလည်း ရှက်လွန်း၍ ထမိကို ကောက်ယူကာ...သလွန်စီသို့ ပြေးဝင်သွားလေသည်။

စပ်ခွန်ကြာမှာကျောပေးကာဟော်နန်းအပြင်သို့ အံ့တကြိတ်ကြိတ်နဲ့ကြည့်ရင်း ဒေါသဖြစ်နေမိ၍ သတိမထားမိလိုက်ရှာပေ။

'စိုင်းဝဏ္ဏ...'
'မှန်...မှန်ပါ၊ဖရား...အမိန့်ရှိပါအရှင်' ...
'ယက္ခကိုဖမ်းဘို့...လူစု...အခုထွက်မယ်' ...
'မှန်ပါ၊ဖရာ့'...

စိုင်းဝဏ္ဏ အပြေးထွက်ခွာသွားလေ၏။ နှင်းတွေကတဖွဲဖွဲကျနေသည်မို့ အရာခပ်သိမ်း ဝေ့ဝဲနေကြ၏။ တိတ်တဆိတ် ချီတက်နေသော ဗိုလ်ယက္ခတို့ စခန်းကို ဝိုင်းထားကြသည်။ သို့သော် အသံကစိုးတစ်မျှ မကြားရ။ မီးရောင်လက်လက်ကလေးမှမမြင်ရ... စပ်ခွန်ကြာနှင့် လက်စွဲတော်သူရတို့ စခန်းထဲဝင်၏။
'ဝဏ္ဏ ... ဘယ်ရောက်နေလဲ'

'တပ်သားတွေကြားထဲမှာ တွေ့ခဲ့တယ် ဖရာ့ ..အချက်ပေးတာနဲ့ ဝင်တိုက်ဖို့ အသင့် ပြင် နေပါတယ် ..ဖရာ့' တဲအတွင်းသို့ .. စပ်ခွန်ကြာတို့နှစ်ယောက် ခုန်ဝင်လိုက်၏။

'ဟင်... တော်ဘုရားကြီး ပါလား'
ဗိုလ်ယက္ခက ဝတ်လစ်စလစ်ဖြင့် မိန်းခလေးတစ်ယောက်ကို ခြေနှစ်ချောင်း မိုးပေါ်ထောင်ပြီး ပယ်ပယ် နယ်နယ် ွပ်နေစဉ် ဖြစ်သည်။

'အောင်မလေး'
အသက် (၁၅) နှစ်ခန့်သာ ရှိသေးသော မိန်းကလေးမှာ အိပ်ယာက လူးလဲထပြီး စောင်ကြီး ရစ်ပတ်လျှက်.. စပ်ခွန်ကြာ ရှေ့၌ ဗိုလ်ယက္ခ နှင့် အတူလက်ထောက် ခေါင်းငုံ့ကာ ... လက်အုပ်ချီလိုက်ရှာလေသည်။

'ယက္ခ မင်းငါ့ရတနာတွေ ... လမ်းက ဖြတ်လုတယ်ဆို'
'မဝဲကြောင်းပါ ... တော်ဖရားကြီး ဖရာ့'

'ဟဲ့ .. ငါ့တပ်မှူး .. ဝဏ္ဏ ..ကို ခေါ် စမ်းဟေ့'
စပ်ခွန်ကြာက .. တဲအပြင်သို့ လှမ်းအော်လိုက်လေ သည်။

'မှန်ပါ .. တပ်မှူးဝဏ္ဏ .. လောင်းလုံတောင်ကြား မစစ်ခင်ကပင် .. ပျောက်နေကြောင်း ကျွန်တော်မျိုးလျှောက် တင်ပုံပါသည် ဖရာ့'

'ဟဲ့ .. ငါ့မျိုး .. ဒါဖြင့် ဒီကောင် ဝဏ္ဏ.. ဘယ်ရောက် သွားလဲဟ.. လိုက် ကြစမ်း'
'ဒေါက်... ဒေါက်..'

'မောင်တော်လားဟင်'
'အင်း'

'ဂျောက်.. ဂျောက် .. ဂျလောက် .. လောက်ကျီ'

‘ဟင်.. စိုင်းဝဏ္ဏ’

ပြင်ပနှင့်ထုအချို့.. ဟော်နန်းတံခါးမကြီးအတွင်း အတင်းတိုးဝင်လာကြသည်။ အဆောင်တော်သားနှစ်ဦးက စောမြတ်သန္တာကို ဓါးလွတ်ကိုယ်စီနှင့် ဝိုင်းရံ စောင့်ရှောက် နေကြသည်။

‘စိုင်းဝဏ္ဏ .. မောင်တော် ဘုရားရောဟဲ့’

‘မှန်ပါ.. အတွင်းဆောင် ၌ တင်လျှောက် ခွင့် မပြုပါ ဖရာ့’

‘ကဲ... လာလာ .. မင်းတို့ ဒီမှာပဲ နေခဲ့ကြ’

အစောင့်နှစ်ယောက်တို့ ခြံရံနေရာမှ ထားရစ်ခဲ့ပြီး စိုင်းဝဏ္ဏ ကိုခေါ်ကာ .. အတွင်းခန်းထဲသို့ ယုံကြည်စွာ ဝင်ခဲ့မိလေသော စောမြတ်သန္တာ၏ မဟာအမှား .. အတွင်းဆောင် သလွန်ထက်ရောက်သည်နှင့် စိုင်းဝဏ္ဏ၏ သန်မာသော လက်မောင်းကြီးများဖြင့် ရစ်ပတ်သိမ်း ဖက်ခြင်းကို ခံလိုက်ရပြီး နှစ်ဦးသားလုံးထွေးကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ကျသွား လေရာ.. စောမြတ်သန္တာ ထမီလေးမှာ လျှော့ရဲသွား၏။

‘အိုး ... နင် ဘယ်လို လုပ်တာလဲ .. ဝဏ္ဏ’

‘နင့်ကို .. လိုးချင်လိုပါ သန္တာ’

‘ဟယ်.. နင် မိုက်ရိုင်း လှချည်လား ဝဏ္ဏ ရယ်’

မွေးထုံသင်းကြိုင်နေသော သန္တာပါးပြင်လေးကို တအားကြီးနမ်းပြစ်ရင်းက လက်များက.. သန္တာ နို့အုံလေးများကို ဆုပ်နယ်၏။ လက်တစ်ဖက်ကလည်း ပေါင်ကြားထဲသို့ နှိုက်ပြီး ခပ်ရွရွလေး ပွတ်သပ်နေရာ .. စောမြတ်သန္တာ မီးဖွားပြီးစ .. နုဖတ်နေသော ခေါက်ပတ်လေး ကို တင်းတင်းစုစည်း လိမ်ကျစ်ထားလိုက် လေသည်။ ရုန်းရင်း ကန်ရင်း ဖြစ်လည်း ..

‘ငါ .. ခလေး မွေးပြီးတာ မကြာသေးဘူး ဝဏ္ဏ ရယ် မလုပ်ပါနဲ့.. ဟယ် .. တောင်းပန် ပါတယ်..’

ဟု တောင်းပန်ရှာပါတယ် .. သို့သော် ကာမဘီလူး ဝဏ္ဏကား နသိုး ကြီးပြတ် .. ကြမ်းလေပြီ ‘ငါ.. ချင်တာပဲ .. ငါသိတယ် .. သန္တာ .. နင်ကောင်းကောင်းမခံရင် .. ဒီမှာတွေ့ လား.. ဓါး’

ဓါးသမားမို့ ဓါးအားကိုးဖြင့် အနိုင်ကျင့်လေသည်။ အေးမြသော ဆောင်းညချမ်းမှာ သန္တာချွေးသီး ချွေးပေါက်တွေ စိုလာနေသည်။ ငှက်ကြီးတောင်ခါးက ..လည်မြိုပေါ် သို့ ကန့်လန့်ဖြတ် တင်ထားပြီး ဖိကပ်ထားလေသည်။ စောမြတ်သန္တာက ရုန်းကန်အားများ.. ကျဆင်းသွားပြီး.. ငြိမ်သက်သွားရလေသည်။

ထိုအခါမှ.. ဝဏ္ဏက ကျေနပ်စွာပြုံးရင်း ... သန္တာထမီ ကို ဆွဲချွတ်ပြစ်လိုက် လေသည်။ နေမထိ.. လေမဟတ် မိဖရာလက်ကလေးလို အသားအရည်များက နူးအိပျော့ပျောင်းနေသည်။ မီးဖွားပြီးစ..သွေးသစ် လောင်းစမို့ အလှအားလုံး အသစ်..အသစ်များဖြင့် ပြည့်ဖြိုးဖောင်းကားနေသော ခေါက်ပတ်လေးမှာ.. ခပ်ယောင်ယောင်လေး တင်းနေဆဲ ဖြစ်ပြီး .. စိလေးမှာ လက်သန်းတစ်ဖျားစာခန့် ပြူးထွက်နေသည်ကို ဝဏ္ဏက စူးစူးဝါးဝါး စိုက်ကြည့်ရင်း.. သူ့ပေါင်ကြားမှ - ကြီးမှာ..... တဒိန်းဒိန်း ထောင်ထလာလေသည်။ သန္တာ မျက်နှာလေး.. နီရဲလျက် ..ဒေါသစိတ်ရက်စိတ်တို့ဖြင့် ..နှုတ်ခမ်းလေးကို ..ပြတ်လုမတတ် ကိုက်ထားရင်း မျက်ရည်များ စီးကျလာလေသည်။ စင်စစ် .. ဝဏ္ဏဟာ ငယ်မွေးခြံပေါက် မဟုတ်ခဲ့ အရှင်မွေး၍ နေ့ချင်းကြီးခဲ့ရသော.. သာမာန် သိုင်းသမားလေး ဘဝမှ .. ဟော်နန်းသုံး သိုင်းဆရာ အဖြစ်သို့ စပ်ခွန်ကြာပိုပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သန္တာ နှင့် ဝဏ္ဏမှာ သက်တူရွယ်တူ နှစ်ဆယ်ကျော်ကျော်လေးများ သာ ဖြစ်ကြ၍ သွေးဆူလွယ်သူများ ပီပီ အလိုမတူသည်.. တူသည်အပထား.. လိင်အင်္ဂါများ ထိတွေ့လိုက်သည် နှင့် ပင် ..နွေးထွေးအိစက်ခြင်း အရသာ နှင့် ခေါက်ပတ်ဟူသော အသိတို့ ကြောင့် နှစ်ဦးသား၏ ရင်များ ဗလောင်စူအောင် မှိုင်းမိနေကြသည်ကို သန္တာ သတိထားမိလေသည်။

သန္တာ ကိုယ်ခန္ဓာ ဖွဲ့စည်းပုံကလည်း တခြားမိန်းကလေး တွေထက်တော့ ထူးခြားနေသည်မှာ အမှန်ပင်.. ခေါက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသား တခြမ်းဆီကပင် အလွန်တရာကြီးမားလှသည်.. မွေးဖွားပြီးစမို့ .. ယောင်နေသည်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ယင်းနှုတ်ခမ်းနှစ်ခြမ်း စေ့ကပ်နေသော အနေအထားက မောက်ကြွား တင်းပြည့်ဖြိုးပြီး..... ဝဏ္ဏ၏ ကြီးထည်စဉ်တွင် တင်းကြပ်စွာ စုပ်ယူထားသကဲ့ သို့ ကောင်းမွန်လှသည်။ သန္တာလေး၏ ဆီးခုံအထက်.. ဖြူဖွေးဖွေး နူးညံ့နေသော ဆီးခုံလေးကို ဝဏ္ဏက မက်မက် မောမောလေးဖြင့် လျှာနွေးနွေးကြီးနှင့် ယက်လိုက်လေသည်။ သန္တာခါးလေး ကော့ပြီး အင်းကနဲ ဖြစ်ခါ.. ဇက်ကလေး စောင်းကျသွားသည် အထိ ခံစားလိုက်ရလေသည်။ လက်နှစ်ဖက်ကလည်း မရည်ရွယ်ပဲ.. ဝဏ္ဏဆံပင်များကို ဖွဖွလေး ကိုင်မိလိုက်ပြီး.. ပေါင်နှစ်ဖက်ကိုလဲ ကြာကြာစေ့ကပ် မထားနိုင်တော့ပဲ ကားပေးလိုက်မိလေသည်။

ဝဏ္ဏက ကို အတင်းအကြပ်ထည်ခြင်းကို မအောင်မြင်မှန်းသိ၍ ဓါးကိုကြမ်းပြင် ပေါ်သို့ ချလိုက်ပြီး.. ပေါင်အတွင်းသားနှစ်ဖက်ကို ..အတွင်းမှ ကန်ဖြိုလိုက်ပြီး လက်နှစ်ဖက်နှင့် ထောက်ထားလိုက်ခါ.. ပြုအာလာသော ခောက်ဖုတ်လေးထိပ်မှ တကယ်မိန်းပွိုင့်ခောက်စိလေးကို လျှာစောင်းလေးနှင့် ထိုးဆွပေးလိုက်သော အခါ၌ကား ..တင်းခံနိုင်သော စွမ်းအားများ သန္တာ့ကိုယ်တွင် ပျောက်လွင် ကုန်တော့သည်။ ဆီးစပ်.. ပေါင်တွင်းသား.. စအိုမှ တကိုယ်လုံးအနှံ့အပြား ..သိမ်သိမ်ခါသော ကာမ ..ဆန္ဒများကို တဖွားဖွား လှုံ့ဆော်လာလေတော့သည်။ ဝဏ္ဏကလည်း သန္တာ့ တစ်ယောက် ခြေမလေးများ ကုတ်ကွေးပြီး အကြောလေးများ ထောင်ထလာသည်နှင့် .. သန္တာ့တစ်ကိုယ်လုံး အဝတ်ဆို၍ ဘာမှမကျန်အောင် ဆွဲချွတ်ပြစ်ခါ.. ဝိုင်းစက်ကြီးမားသော နို့ကြီးနှစ်လုံးကို အိအိ..တုံတုံဖြင့် ..လက်ဝါးကြီး အုပ်ကိုင်ပြီး ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်လျက် .. ခောက်ရေလေးများ စိုရွဲစ ပြုလာသော ခောက်ပတ်ကလေး ထဲသို့ ကြီးကို တေ့ပြီး သွင်းလိုက် လေသည်။

‘ ဗြစ်..... ဗြစ်..... ဗြစ် ’

‘ သေ.. သေပါပြီ ဝဏ္ဏ ရယ်.. ဟင်း .. ဟင်း ’

သန္တာ့ပြီးသွားအောင်ပဲ .. ဝဏ္ဏကြီးက ကြီးမားထွားကြိုင်းလှသည်.. ထိပ်အဖျားဝိုင်းကပင်လျင် သာမာန်အချိန်၌ ကျပ်စေ့ဝိုင်းခန့်ရှိလေသည်။ ကာမအရှိန်တက်လာသော အချိန်မျိုး၌ ဝဏ္ဏကြီး လုံးပတ်သည် မြွေဟောက်တစ်ကောင်၏ ပြောင်လက်ခြင်းမျိုးဖြင့် အရောင်တလက်လက် တောက်ခါ.. လက်တဆုပ် အံကျ လောက်အောင် ကြီးထွားလှလေသည်။ ကိုယ်ထည်ကြီးက ..နူးညံ့ဖြူဖွေးသော ခောက်ပတ်နှုတ်ခမ်း သားများကို ခေါင်း အတွင်းသို့ ပွယ်ယူစုပြုပြီး.. ဆွဲယူသွားသလို ခံစားလိုက်ရသဖြင့် .. သန္တာ့ ခမျာ.. ‘ သေပါပြီ.. ဝဏ္ဏ ရယ်. ’

ဟု ငြီးတွားလိုက် လေသည်။ အတန်ပတ်လည်တွင် ကြီးမားသော အကြောကြီးများကလည်း ဖုထစ်.. ထောင်ထလျက်.. အပြိုင်းပြိုင်းထနေပြန်ရာ .. ခောက်ဖုတ်လေးထဲသို့ လိင်တံကြီး ထထစ်ခြင်း နှစ်ဝင်သွားတိုင်း ခောက်စိလေးထိပ်ကို တစ်ချက်ပွတ်ပြီးမှ ဝင်သွားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအခါ .. သန္တာ့မှာ ထွန်..ထွန်..လူးကာ တစ်ကိုယ်လုံး ခါ..ခါသွားပြီး .. ‘ အင့် ’ ကနဲ ငြီးတွားလေတော့ သည်။ ဝဏ္ဏမှာ အားရပါးရကြီး ပွဲတော်တည်ရတော့ မည်ဆိုသောအခါ၌ ဘာကိုမှသတိမထား.. ခောက်ဖုတ်ကလေးကိုသာ.. အသာငမ်းငမ်းကြီးဖြူကာ.. သူ့အယ်စတုံကြီးကို အတင်းဖြိုထည်ပြီး ..သွင်းနေတော့သည်။ သန္တာ့မှာ ဝဏ္ဏ မျက်နှာကို မကြည့်ရဲရှက်လွန်း၍ခေါင်းလေးစောင်းထားမိလေသည်။ တစ်ချက်တစ်ချက်မျက်နှာလေးရှုံ့မဲပြီး ‘ ဟို.. အိုး.. အင်း..... ကျွတ်.... ကျွတ် .. ’ ဟုသာ ငြီးတွားရှာသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ဝဏ္ဏကြီးက နူးအိဆဲရိုသေးသော သားအိမ်ခေါင်းကို .. ထိုးထောက်မိသောအခါမျိုး များတွင်ကား .. ဝဏ္ဏ ရင်ဘတ်ကြီးကို ခပ်တင်းတင်းလေး ဆီးထွန်းထားရင်း..

‘ ဖြေးဖြေးလုပ်ပါ.. ဝဏ္ဏ ရယ်.. နာလွန်းလို့ပါ ’ ဟု သနားစဖွယ်လေး တောင်းပန်ရှာသည်။

ဖြူဖွေးသန့်ရှင်း လှသော သန္တာ့ ၏ တော်ဝင် ခောက်ဖုတ်လေးကို ဝဏ္ဏကဲ့သို့သော ကြီး မဲမဲကြီးက ဒလကြမ်းထိုးဆောင် နေသည်မှာ မတရားလွန်းရာကျသည် ။ ချောမြူ နူးဆွပြီး တော့ သန္တာ့ အဘို့ ခံနိုင်ရယ်ပိုလာနိုင် စေသည် မဟုတ်ပါလား ..

‘ ဗြစ် .. ဗြစ်..... ဗြစ်..... ဒုတ် ’

‘ အား..... အမေလေး..... လေး ကျွတ်.... ကျွတ် .. ’

ဝဏ္ဏ၏ ဆောင်ချက်များက ပြင်းသည် သန္တာ့တင်ပါး ကြီးများ ဟော်နန်းကြမ်းပြင် ၌ တုန်ခါ လှုပ်ရှားနေသည်။ ဒူးနှစ်ချောင်းလဲ မိုးပေါ်ထောင်ခါ .. သွက်သွက် လက်လက်ကြီးကို လှုပ်ရှားနေတော့ရာ .. ဝဏ္ဏနှင့် သန္တာ့တို့ နှစ်ဦး၏ ပေါင်အတွင်းပိုင်း၌ ချွေးစေးလေးများပင် ပြန်လာလေတော့သည်။ ရုတ်တရက် မပြီး သန္တာ့နှုတ်ခမ်းနီရဲရဲလေးကို ငုံ့၍စုပ်ရန်ကြိုးပမ်းလိုက်သောအခါ .. သန္တာ့က ..

‘ နှုတ်ခမ်းတော့ မစုပ်ပါနဲ့. ’ ဟု လေသံလေးနှင့် ပြောရင်းကပင် ..အတင်းခေါင်းကိုလွှဲကာ ရှောင်တိမ်း ဖယ်ပြစ်သည်။ မလုပ်နဲ့ ဆိုတာကိုမှ လူဆိုတာက လုပ်ချင်ကြသည်။

‘ ဟင့် .. အင်း.. အင်း .. နှုတ်ခမ်း မစုပ် .. ပါနဲ့ ဆို ’

ဝဏ္ဏက အတင်းအမေ့ လက်နှစ်ဖက်ကိုချုပ်ကိုင်ကာ နှုတ်ခမ်းလေးကို စုပ်ယူပြီး .. သန္တာ့ပါးစပ် တွင်းသို့ သူ့ လျှာကြီးကို .. ထိုးသွင်းလိုက်လေသည်။

‘ အင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ... ’

သန္တာ မျက်တောင်ကြီးများ ကွေးမှေးဆင်းသွား ကြလေသည်။ ပြီး.. ဝဏ္ဏ လည်ဂုတ်ကြီးကိုလဲ ယောင်ယောင် အမှားမှား ဖက်တွယ် လိုက်မိလေတော့သည်။ ခါးလေးကိုလဲ တင်းကနဲ ပြန်လည်ကော့ပေးလိုက်မိခါ .. ဝင်လျက်ရှိသော ကြီးမှာ ' အိ ' ကနဲ ပိုမို နှစ်ဝင် သွားပြီး ကပ်ထားလျက် သိမ်ကနဲ သိမ်ကနဲ .. ဝဏ္ဏက ဖင်ကြီးကို အသာလေး မြောက်ပြီး ဖိပေးလိုက်လေရာ သန္တာ၏ ခြေနှစ်ချောင်းသည် ဝဏ္ဏခါးကို ကပ်ကျေးကဲ့သို့ နှစ်ဖက်ညှပ်ထားလိုက်လေသည်။

' အင့် .. အင့် ... အင့် အင့် ဟီး .. ဟီး .. ကျွတ် ' ' ပြတ် .. ပြတ် .. ပြတ် .. ဗရီ .. ဖြတ် ဖြတ် .. ဗရီ '

ောက်မွှေး နှင့် မွှေးတို့က ရေတရွဲရွဲဖြင့် ဖိကြပ်သံလေး နှင့် အဝင်အထွက် .. အပြီ အစီအသံများ တိုင်ပင်ကိုက် .. နာရီ မှန်မှန်လေး ထွက်ပေါ်နေပြီး .. နှစ်ယောက်သား တအားလိမ်ကျစ် .. တအားတွန့်ပြီး .. ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဖက်ခါ ဟောနန်းကြမ်းပြင် ခွဲလိမ်နေကြတော့သည်။

' ဆရာ ဝဏ္ဏ '

တပည့်ကျော် စောပြည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ချလာသည်။ အရေးတကြီး အော်ပြောလိုက်လေသည်။ ဝဏ္ဏကိုယ်ခန္ဓာကြီး တွန့်သွားကာ .. သန္တာ ကိုယ်ပေါ်မှ ခွာလိုက် လေသည်။ ' ဖြတ် ' ခနဲ - ကြီးက လျောထွက်လာပြီး တန်းတန်းကြီး ခါရမ်းနေသည်ကို စောပြည်တွေ့လိုက် ရသည်။ ကြောက်စရာ .. အဓိပတိကြီးပါတကားဟု စောပြည်စိတ်ထဲ၌ တိတ်တခိုးလေး ရေရွတ်မိသည်။ အလားတူသန္တာ၏-ောက်ဖုတ် လေးမှာလည်း အရှိန်တက်နေစဉ်ကြီးက ရုတ်တရက် ထွက်သွား၍ ကြပ်ကြပ်တင်းတင်းကြီး ခံစားနေရာမှ ကားကနဲ ဖြစ်သွားပြီး အဝလေးမှာ ကျပ်စေ့ဝိုင်းခန့် ဟောင်းလောင်းလေး ဖြစ်နေပြီး -ောက်ခေါင်းထဲ သို့ပင် ထန်းကနဲ မြင်ရလောက်အောင် .. ဟင်းလင်းပွင့် သွားရှာသည်။ ပြီးမှ ... တချက်ရှုံ့ကနဲဖြစ်ပြီး ပြန်ပိတ်သွားသည်။ သန္တာ-ောက်ပတ်အောက် အကွဲကြောင်း လေးတွင် ဝဏ္ဏ၏ သုတ်ရည်အခဲလိုက် .. အခဲလိုက် ပုံကျနေသည်ထို့ အပြင် -ောက်ခေါင်း ထဲမှ .. ဖရူ.. ကနဲ စိမ်ကျယိုစီးကျနေ သည်ကို စောပြည် အစအဆုံး တွေ့လိုက်ရလေသည်။

' ငါ .. သန္တာကို လက်လွတ်မခံနိုင်ဘူး .. စောပြည် '

' မှန်ပါ .. ဖရာ '

' မင်းစောင့်နေ .. ငါ ထွက်တိုက် မယ် '

ဝဏ္ဏ ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ခါးကောက်ယူသည်။

' ဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏ .. '

သန္တာက လူးလဲထပြီး ခေါ်သည်။ ဝဏ္ဏက ဆတ်ကနဲ လှည့်ကြည့်သည်။ ခေါင်းလေးကို ခါရမ်း ပြနေလေသည်။ ဝဏ္ဏ .. သန္တာ အနားသို့ ပြန်လျှောက်သွားပြီး .. သန္တာပါးမို့မို့လေးကို ဖိနှစ်ပြီး နမ်းလိုက်ခါ ' သန္တာကို ... လက်မလွတ်နိုင်တော့ဘူးကွယ် '

' အကုန် ဒုက္ခ ရောက်ကုန်လိမ့်မယ် .. ဝဏ္ဏ .. ရယ် '

' စိတ်ချပါ.. သန္တာ ကိုယ်သန္တာဆီကို .. ပြန်လာမှာပါ .. '

ပုဆိုးကို တင်းနေအောင် ခါးတောင်းကြိုက်ပြီး သိုင်းအကျော်အမော် .. ဝဏ္ဏတစ်ယောက်.. လွှားခနဲ ခုန်ထွက် သွားလေတော့သည် ။ သန္တာ .. သိပ်မရင်းနှီးလှသော စောပြည် ကို တစ်ချက်မျှ ကြည့်ပြီး အဝတ်များကို ကောက်ဝတ်ခါ နို့စို့ခလေး အိပ်နေသော သလွန်ဆီသို့ လျှောက်သွားလေသည်။ စောပြည်က လေသာပြတင်းမှ အပြင်သို့ အခြေအနေကိုလေ့လာနေရင်း သန္တာကို အမှတ်မဲ့ လှမ်းကြည့်မိသည်။ ခလေးကို သလွန်ပေါ်၌ ငုံ့ကြည့်ရင်း ကုန်းထားသော တင်ပါးကြီးများမှာ သရေယိုချင်စရာကြီး လှပဝိုင်းစက်ပြီး - ချင်စရာ အိအိထွားထွားကြီးတင်းနေသည်။ စောပြည်.. သန္တာအနားသို့..ရောက်သွားပြီး သန္တာ တင်ပါးကြီးကို .. ခပ်ဖွဖွလေး ပွတ်လိုက် သည်။

' ဟင် ရှင် ရှင် '

သန္တာ ဆက်ကနဲ လှည့်အော်သော်လည်း သန်မာသော စောပြည်က ကျွမ်းကျင်စွာ ဂုတ်ကို စီးချုပ်လိုက်ပြီး ကုန်းလျက်သားအနေအထားမှ .. ထမီကို ဆွဲချွတ်လိုက် ပြီး မကြာခင်လေး ကမှ အခဲခဲရသော -ောက်ပတ်ကလေးက ဖင်နှစ်ဖက်ကြားမှ တင်းတင်းစေ့စေ့လေး ပြူးပြီး ကုန်းထွက်နေသည်ကို ခြောက်ခြားစဖွယ် တွေ့သိရပါလေသည်။ စောပြည် ရင်ထဲ .. ကာမအပူရှိန်များ .. ဝုန်းကနဲ ထလာသည် ။ စောပြည်သည် ဝဏ္ဏ၏ တပည့်တစ်ဦးဖြစ်သလို ကာယဗလမှာလဲ .. အာဠာဝက ဘီးလူးကြီးအလား ကြီးမား

ထွားကြိုင်းကာ မဲနက်သော အသားများက .. ဆီလူးထားသလိုပင် ပြောင်တင်းနေသည်။ လက်ဖျံနှင့် ရင်ဘတ်တို့ နှ့် အမွှေးကြမ်းကြီးများ ထူပိန်းစွာ ပေါက်နေပြီး .. နှုတ်ခမ်းမွှေး ထူထူကြီးနှစ်ဖက်ကလည်း မဲမှောင်သန်စွမ်းလှပေသည်။

‘ ငြိမ်ငြိမ်နေပါ.. သခင်မလေး.. ကျုပ်အလို မလိုက်ရင် ခုအချိန်မှာ.. သခင်မလေး .. သေသွားမှာပါ.. ဟဲဟဲ ’

သန္တာ မိမိကံကြမ္မာကို ညှိုးငယ်ဝမ်းနည်းစွာ ငိုချလိုက်ရုံမှ တပါး ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ .. ထိုအခိုက် ခလေးက ဝါးကနဲ ငိုချလိုက်ရာ ကုန်းလျက်သား နို့တိုက်ပေးနေလေရာ .. စောပြည် အဖို့ ဆန္ဒပြည့်ဝစွာ .. ဆောင်နိုင်တော့သည်။

‘ ခလေး.. နို့တိုက်နေတယ်ဟာ .. ဖြေးဖြေးလုပ်ပါ ’

သန္တာက စေတနာမပါစွာ အငေါ့ထူးထူးနှင့်ပင် ပြောလိုက်မိလေသည်။ စောပြည်ကတော့ သန္တာခါးလေးကို စုံကိုင်ပြီး ..မဲမဲကြီးကို အတင်းထဲနေလေတော့သည်။ တကယ်တော့ စောပြည်ဆိုသည် ကောင်ကလည်း ပွဲလန်တုန်း ဖျာခင်းလိုက်ခြင်းသာဖြစ်ပြီး နေမထိ.. လေမထိ.. လိုးလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ သစ္စာဟူသော အသိဉာဏ် ပညာ တို့ သည် စောပြည်ကိုယ်ခန္ဓာမှ ဖယ်ခွာသွားကြပြီးဖြစ်သည်။ အပြစ်တင်စော၍ တလောကလုံးက မုန်းကြစေဦးတော့ စောပြည်ကတော့ မမူပြီ .. အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဝါဂွမ်းထက်ပင်နူးညံ့အိနေသော စောမြတ်သန္တာကဲ့သို့ ဝှောက်ဖုတ်မျိုးကို ဘယ်အရာမှအရသာ မမိနိုင်။ စေ့ကပ်နေသော ဝှောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးများက ခပ်တင်းတင်းလေး လိင်တံကို ညှစ်ထားလိုက်သည်။ ဝှောက်ခေါင်းထဲသို့ ဒစ်ကြီးဝင်ပြီး .. ရပ်နားချိန်၌ အတွင်းပိုင်း ခေါင်းလှုပ်ရှားမှု လေးမှာ သိသိသာသာကြီး ထိပ်ကို ပြုစုပွတ်သပ်ပေး တတ်ကြသည်။ အပြင်ဘမ်းလှုပ် ရှားထိတွေ့မှုက အခြားဝှောက်ဖုတ်များထက် အဆတရာတောင် မက သာလွန်သော အချက်ပင် ဖြစ်သည်ဟု စောပြည်မှတ်ချက် ချလိုက်လေသည်။

ယခုလည်း .. ကြည့် .. အုံ့လိုက် ထွေးလိုက် ထကြွတက်နေသော သွေးတို့နှင့် ရောပြွန်းပြီး နှုတ်ခမ်းသားလေး များမှာ ပြောင်တင်းနေကြ ခြင်းဖြစ်ကာ ကာမဆန္ဒကို နှိုးဆွကြသည်။ ဝှောက်မွှေး .. လေးများက.. ထူလမြစ်ကြီးမဟုတ်ပဲ နူးနူးညံ့ညံ့ပါးပါးလွှာလွှာလေးမို့ ဝှောက်ဖုတ်အလှက ပိုမို -ချင်စရာ ဖြစ်နေရသည်။ စောပြည်၏ ပြောင်းတင်းမာတောင်နေသော ကြီး တဖြေးဖြေးချင်း ဝင်သွားသည်။

‘ ဗြစ် ဗြစ်..... ဗြစ် ’

‘ အို .. . အင်း .. . ကျွတ် . . . ကျွတ် .. . အင် .. . ဟင် ’

သန္တာခမျာ အကြိတ်မျက်စိမိုတ်ပြီး .. ခလေးကို နို့တိုက်နေသည်မို့ အားတင်းခံလိုက်ရရှာလေသည်။ သည်အထဲ .. ပေါင်ရင်းနှစ်ဖက် စလုံးက ပြည်ကြပ်ကြီးမားသော ကြီးက ဝှောက်ဖုတ်ထဲ ဝင်လိုက် သည်နှင့် အလွန်တရာ နာကျင်သောဝေဒနာကိုပါ ခံစားလိုက်ရသောကြောင့် ပေါင်နှစ်ဖက်ကို ထပ်မံကား ပေးလိုက်ရပြန်ပါသည်။ စောပြည်ကမူ .. သေးကျဉ်သော ခါးလေးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စုံကိုင်ဆွယူပြီး .. ဖြေးဖြေးချင်း စောင့်သွင်း နေရင်း နှင့် ဝှောက်ဖုတ်အဝင်အထွက်ကို မမှိတ်မသုန်ကြည့်ကာ အရသာ ခံစားနေလိုက်လေသည်။

‘ စောပြည်ရယ် .. မြန်မြန်လုပ်ပါ .. ညောင်းလို့ပါ ’

အော် .. တချိန်က .. ဟော်နန်းကြီး၏ မိဖုရား .. တော်ဘုရားကြီးပြီးလျှင် .. အာဏာအရှိ ဆုံး မိန်းကလေး .. အခုတော့ .. တစ်ချောင်း ဝှောက်ဖုတ်ထဲ သို့ ကန့်လန့်နေသလို မလူးသာ မလှုပ်သာ .. ဒါပါပဲ .. မာနကြီးလှချီရဲ့ ဆိုကာ မရွှေ့ချောတွေ ဝှောက်ဖုတ်ထဲသို့ ဝင်သွားတဲ့ အချိန်မှာ မာန.. တွေအားတွေ .. ပျောက်ကွယ်ကြရတာ မေ့တာပါ ..

‘ ဟင်း .. . ဟင်း .. . ဒါတောင် တချို့မိန်းကလေးတွေက လူအကြောင်း စာဖွဲ့ပြီး .. ချင်း တူတာတောင် မှ ဆရာဝန် .. သင်္ဘောသား ခွဲခြားနေကြလေတယ်.. ’

အခု စောပြည်ကြီးက ဘာမှ မဟုတ်တဲ့ကောင်ပါပဲ .. ဘာဖြစ်လဲ ..ဟင်း ဟင်း ..မိဖုရားလည်း - နဲ့ တွေတော့ ‘ ကျွတ် ’ တာပဲ မို့လား။ စောပြည် အတွေးလေးနှင့် တစ်မိမိမိ အရသာခံရင်း နေစဉ် ဝဏ္ဏ သွေးရူးသွေးတန်း နှင့် ပြေးဝင်လာသည်။

‘ ဟိတ်ကောင် .. စောပြည် .. သစ္စာဖောက် ’

ပါးစပ်ကလဲ အော် .. လက်ကလဲ ခါးနှင့်ဝင်ပိုင်းရာ သွေးနုသားနု .. သန္တာမှာလဲ ကြောက်လန့် တကြား ရုန်းကန်ထွက်ပြေး.. အခြေအနေတွေက ဝရုန်းသုန်းကား ဖြစ်ကုန်ပြီး ရှုပ်ထွေးနေချိန်

စပ်ခွန်ကြာနှင့် အိပ်ဆောင်တော် သားများအတွင်း ဆောင်သို့ ဓါးလွတ်ကိုယ်စီ နှင့် ဝဏ္ဏနောက် သို့ ဒလကြမ်း လိုက် လာကြသည်။ ကာမန္တ၌ နှစ်နေသော စောပြည် အခုနလေး တင် ကမှ စိတ်ကူးတွေ အယဉ်ကြီး ယဉ်ခဲ့သော စောပြည် .. တန်းလန်းနှင့် ကြမ်းပြင်၌ သေဆုံးသွားရပြီ ။ သွေးစွန်းသော ဓါးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ကိုင်ထားသော ဝဏ္ဏက သန္တ နောက်သို့ ပြေးလိုက် ပြန်သည်။

‘ နင့်ကို အရှင်မထားခဲ့ဘူး.. မိသန္တာ .. သေပေတော့ ’
‘ ဝဏ္ဏ .. ဝဏ္ဏ ’
စပ်ခွန်ကြာ ငယ်သံပါအောင် ခေါ်၏ ။

‘ အား ’

စူးရှ နက်ရှိုင်းသော သန္တာ အော်သံလေးသည် ဟော်နန်းကြီးတစ်ခုလုံး ကို အစိပ်စိပ် အမွှာမွှာ ဖြိုခွဲလိုက်သော ဗုံဆံတစ်လုံး ထိမှန်ပေါက်ကွဲ လိုက်သည်နယ် စပ်ခွန်ကြာနား၌ အူထွက်သွားရသည်။ သန္တာ သွေးအလူးလူးဖြင့် ...လဲကျသေဆုံးသွားသည်။ ဝဏ္ဏထွက်ပြေးရင် အားယူလိုက်စဉ် စပ်ခွန်ကြာက ဌက်ကြီးတောင် ဓါးကို လုံသဖွယ်ပြောင်းကိုင် လိုက်ပြီး ပစ်လွတ်လိုက် လေသည်။

‘ အား ... ’

ဝဏ္ဏ .. လသာ ပြုတင်းမှ ဇောက်ထိုး မိုးမျှော်ကျသွားလေ တော့သည်။ အသက်မဲ့နေသည်တိုင် အလှ မပျက်ရှာသော ဘဝပျက်မလေး သန္တာအလောင်းကို စပ်ခွန်ကြာပိုက်ထားရင်း .. သမီးငယ်နီတာရဲလေး အော်သံက နားသို့ ဝင်ရောက်လာမှ သတိထားမိရှာ၏။

ဤသည်မှာ ... ကျော်ကျော် သိသော .. စပ်ခွန်ကြာတို့ သားအဖ၏ ဘဝဖြစ်စဉ် .. အတိတ်မဲ ကြီးဟု ဆိုနိုင်သည်။ အဘယ်ကြောင့်မှန်းမသိ.. လူကြီးများပြောနေကြစဉ်.. ကျော်ကျော်သည် စောမြသူဇာကို အလွန်ဂရုနာသက်မိ စွဲလန်းခဲ့ရ လေသည်။ စောမြသူဇာကလည်း ကျော်ကျော်အားငယ်သူငယ်ချင်းအနေဖြင့် လိုက်လျောစွာ အရေးတယူ ဆက်ဆံရှာပေသည်။

အော်.. .. ချစ်ရတဲ့ .. သူဇာရယ် အခုလဲ .. ဒီ .. မြသဲစံအိမ်ကြီးစီ .. သွားချင်ပြန် သတဲ့ ..

‘ ကိုကို ’

‘ ပြောလေ .. ခလေး ’

‘ ဒီလို.. တိတ်တိတ်ပုန်း .. ချစ်မနေချင်တော့ဘူး ကိုကိုရာ ’

ခွန်ပိုင်၏ ရင်ခွင်ကြီးပေါ်တွင် မှောက်အိပ်လိုက်ရှာလေသည်။ ခွန်ပိုင်က.. ထွေးထွေးအိအိ.. ကိုယ်လုံးလေးကို .. အသာအယာ လေးပွတ်သပ်ချောမြူရင်းက .. ပွေလိုက်သည်။ ဝစ်လစ်စလစ်ကလေး လှချင်တိုင်း လှနေသော နန်းအိဝါကိုယ်လုံးလေးက ခွန်ပိုင်၏ မိုးမောက်ထွားကြိုင်းသော ရင်ခွင်ကြီးထဲ၌ နှစ်ဝင်ပြားကပ်သွားသည်။

‘ ကြည့်ပါလား .. အရမ်းညှစ်ထားတာ အသက်ရှူလို့ မဝတော့ဘူး .. ဟွန်း .. သူဒါပဲ .. ဟင်း ’

နန်းအိဝါ .. ပြုံးနဲ့နဲ့ပြောရင်း ခွန်ပိုင်ပေါင်ကြားမှ ခပ်ပျော့ပျော့ခွေခွေကြီး ဖြစ်နေသော လိင်တံကြီးကို ကိုင်ကာ ‘ ဒါပဲ ’ ဟု လှုပ်ရမ်းရင်း ပြောကာ .. တခစ်ခစ်ရယ်နေလိုက်သည်။ ခွန်ပိုင်က .. ပုခုံးလေး နှစ်ဖက်ကို အသာဆွဲမပြီး နန်းအိဝါ .. ခေါင်းလေးအား သူ့ပေါင်ကြားသို့ ဖိချလိုက်လေသည်။

‘ ဟင့်အင်း.. ကိုကိုရာ .. ဟင့်အင်း ကွာ ’

နန်းအိဝါ .. မျက်နှာလေး လွဲလိုက်သောကြောင့် ပူနွေးသောဒစ်ကြီးက နန်းအိဝါ.. ပါးမို့မို့ လေးကို ထောက်မိလျက်သား ဖြစ်သွားသည်။

‘ ကိုကို.. ကို ချစ်တယ်ဆို .. ခလေးရဲ့ ’

‘ အာ.. ချစ်တာ .. ချစ်တာပဲ .. ကြီးတော့ မစုတ်ချင်ပါဘူး.. ’

‘ ကိုကိုကလဲ .. ခလေး ဝောက်ဖုတ်ကလေးကို ယက်ပေးမယ်လေ.. ’

‘ ဟင့်အင်း .. ဟင့်အင်း .. တော်ပီ .. ညစ်ပတ်.. မလုပ်နဲ့ကွာ.. ’

နန်းအိဝါ ခေါင်းမာနေသဖြင့် ခွန်ပိုင်က .. နန်းအိဝါ အားကုတင်ပေါ် သို့ အသာပက်လက် လှန်ချလိုက်ပြီး ပေါင်လေးနှစ်ချောင်းကို စုံကိုင်ဖြိုကာ .. ဝောက်ဖုတ်ဖြူဖြူလေးကို လျှာနွေးကြီး ဖြင့် ‘ ဗလပ် ’ ကနဲ ယက်လိုက်လေသည်။

‘ ဟေ့.. .. ကိုကိုကလဲ . . . လုပ်ပြီ .. . အား .. ယား တယ် .. ဆိုမှ .. ’

နန်းအိဝါ ဖင်လေး လိမ်ကျစ် လိမ်ကျစ် လုပ်ခါ ရုန်းကန်နေရှာသော်လည်း ခွန်ပိုင်က .. သူ့လျာကြီး ဖြင့် အစွမ်းကုန် ယက်နေလေရာ .. နန်းအိဝါလေး မျက်နှာမှာ ရှက်စိတ်.. ယားယံ စိတ်ဖြင့် နီနီရဲနေပြီး .. မျက်ရည်များထွက်အောင် .. တခစ်ခစ် ရယ်နေလိုက် လေသည်။ ဖင်လေးမှာလဲ ဆတ်ကနဲ့ .. အောက်သို့ တွန့်ဝင်လိုက် အပေါ်သို့ ရုတ်တရက် ခုန်းထလိုက်ဖြင့် .. ဆတ်ဆတ်ခါနေ လေတော့သည်။

‘ ပြတ် .. ပလပ် .. အင်း .. အင်း ပြတ်.. ဖြစ်.. ’

နန်းအိဝါ၏ ပြူးထွက်နေသော ဘေးစိလေးကို အသာလေး လက်ညှိုးလက်မ ဖြင့် ညှပ်ဆွဲပြီး လျာထိပ်ဖြင့် ကလိလိုက်သောအခါ.. ..

‘ အမယ်လေး ..ကိုကိုရာ ..ဟင်းဟင်း ..ဘယ်လိုကြီးမှန်းလဲ မသိပါဘူး ..တော် ပါတော့ .. အဟင့် ..ဟင့် .. ’

‘ ပြတ်.. ပြတ် ဖြစ် .. ဖြစ် .. ပြတ်.. ’

‘ ကိုကို .. ကြည့်ပါလား .. စိတ်ညစ် လိုက်တာကွာ .. ’

နန်းအိဝါ.. ဆံပင်လေးများ ပြန့်ကျဲပြေကျနေကြသည်။ နို့နှစ်လုံးက တုတ်တုတ်ခဲခဲကြီး ခါရမ်းနေသည်။ အစွမ်းကုန်ဆွဲပြီးဖြူထားသော ဘေးစိဖတ်ကလေး အတွင်းသားများကိုပင် အတိုင်းသား မြင်နေကြရလေသည်။

‘ ယား ယားတယ် ဟိဟိ အဟဟာ ဟာ .. ယားတယ် .. ကိုကို ’

တတွတ်တွတ်တပြစ်တောက်တောက် ပြောရင်းလူးလွန်လျှပ်ရှားနေသော နန်းအိဝါအသံလေးက .. မြသဲစံအိမ် အပေါ်ထပ် ညာဘက်အစွန်းဆုံး အခန်းထဲတွင် .. တိတ်ဆိတ်မှု ကို တိုးညှင်းစွာ ပျံ့လွင့် နေလေတော့သည်။

ဖေဖေက .. နန်းအိဝါ ကို တစ်ဦးတည်းသော သမီးမို့ အသက်မက ချစ်ပြီး အလိုလိုက်ခဲ့သည်။ မြသဲစံအိမ် မှာ ဖေဖေ ဦးစိုင်းလုံ၏ သခင် .. ဘာစပ်ခွန်ကြာ၏ ဟော်နန်း အဟောင်းကြီး ဖြစ်သော်လည်း နန်းအိဝါတို့ သားအဖက မပြတ်သုတ်သင် ရှင်းလင်း ထား၍ သန့်ရှင်းနေခဲ့သည်။ စောခွန်ပိုင်က လှေတစ်စင်းနှင့် ငါးများလာရင်း ဒီအိမ်ကြီးသို့ ဂျောက်ခဲ့ပြီး .. နန်းအိဝါ နှင့် ချစ်သူ ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ အချစ် .. ဆိုသည်ကို .. အရသာ မှ မမြည်းစမ်းတတ်သေးမီ အရသာ ကိုနန်းအိဝါ .. စွဲလန်း တက်မက်ခဲ့ရသည်။ ကိုကို မလာလျှင် .. မိမိဘေးစိဖတ်ကလေးက ပိုခံချင် နေသည်။ ကိုကိုလာပြန်တော့လဲ ခံလိုက် မဝနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ပြီး .. မိမိကပင် .. အမျိုးမျိုး .. တက်ခဲမိသည် အထိ ကိုကို အပေါ်၌ အချစ်ပိုခဲ့ရသည်.. နန်းအိဝါ .. ရယ်ပါ။

အမှန်တစ်ကယ်လည်း .. စောခွန်ပိုင် သည် မကျမ်း ကျေသူဖြစ်သည်။ နန်းအိဝါ၏ လုံးဝန်း ကျစ်လျစ်သော နို့ကြီးများကို ခပ်ရွရွလေး ပွတ်ပေးရင်း လက်ညှိုးလက်မလေးဖြင့် နို့သီးခေါင်း လေးကို ..ညှပ်ယူဆွဲပွတ်လိုက် ခြင်းများက ခံချင် စိတ်ကို ထိပ်ရောက်စေလေသည်။ တဖန် နှုတ်ခမ်းလေးများကို ငုံ့ခဲ ထားရင်း ..လျာဖြင့်ကလိပေးသော နှုတ်ခမ်းစုပ်ခြင်း အတတ်ပညာကိုလည်း စောခွန်ပိုင်က ကျွမ်းကျင်လွန်း လေရာ .. သုတ်ရေများပင် ထိမ်းမထားနိုင်တော့ပဲ ပန်းထုတ်မိသည် အထိခံ၍ ကောင်းလွန်း ပါသည်။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ .. မြသဲစံအိမ်၌ စောခွန်ပိုင် နှင့် နန်းအိဝါတို့ တိတ်တဆိတ် ပွဲ လေးများ ကျင့်ပခဲ့ကြသည်။ နန်းအိဝါကလည်း ဖခင်ဦးစိုင်းလုံ မသိအောင် .. စောခွန်ပိုင်ထံ အမြဲလိုလို အခံလာနေကြပင် ဖြစ်သည်။ ဤဒစ်ကြီးဖြင့် နန်းအိဝါသားအိမ်လေးကို ဆောင်လိုက်လေတိုင်း နန်းအိဝါမှာ .. ကော့..ကော့ပြီး .. တွန့်သွားလောက်အောင် ကောင်းလွန်းလှပါသည်။

အဝတ်မဲ့ ခွန်ပိုင်ကျောပြင်ကြီးကို တရွရွပွတ်သပ်ရင်း ဖြင့် နန်းအိဝါ မှေးပြီးခံနေရသည်။ အရသာ မှာ အလွန်တရာ ရာနုံးပြည့် ကောင်းသောနည်း ..တစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ ယခုလည်း နန်းအိဝါ ဘေးစိခေါင်းထဲသို့ ထိထိမိမိကြီး လျာစောင်းထိုးသွင်းပြီး ..ယက်ပေးနေသော ခေါင်းကို နန်းအိဝါ လက်အစုံဖြင့် ထိမ်းကိုင်ရင်း ပေါင်နှစ်လုံးကို အစွမ်းကုန်ဖြဲ ပေးထားရင်း ခြေနှစ်ချောင်းမှာ လေထဲ၌ တွယ်ရာမဲ့လျှပ်ရမ်းနေမိရှာလေသည်။

‘ ခလေး .. ရယ် ’

‘ ဘာလဲ .. ကိုကိုရယ် .. အရမ်းဆိုးတာပဲ.. . မောလိုက်တာ .. ’

‘ ကိုကို .. ကို စုပ်ပေးပါလားဟင် .. ’

‘ ဟင့်အင်း .. နန်းအိ .. ရှက်တယ် .. ’

‘ နန်းအိကလဲကွာ.. ခုထိ ရှက်နေတုံးလား .. ’

‘ ရှက်တာပေါ့လို့ .. စုပ် ရမှာကိုး .. ’

ခွန်ပိုင်က နန်းအိဝါ ကိုယ်လုံးလေးကို ယုယုယယလေး သိမ်းဖက်ရင်း .. နေရာအနှံ့နမ်းလိုက် ရင်းမှ နန်းအိဝါ ပါးစပ်နားသို့ သူ့ကြီးကို တော့ပေးလိုက်လေသည်။ နန်းအိဝါက .. ‘ဟင်’ ကနဲ့ မျက်စောင်းလေး ထိုးပြီး မရဲတရဲလေးဖြင့် ဒစ်ကြီးကိုငဲ့ခဲပြီး လျှာလေးဖြင့် ကလိပေးနေလေပြီ .. မကြာခဏ -ကြီး တစ်ချောင်း လုံးက လည်မြိုရောက် သည် အထိ စုပ်သွင်းလိုက် မှုတ်လိုက်ဖြင့် ..စုပ်ခြင်း သင်္ခန်းစာ ကို လက်တွေ့ကျကျ လုပ်နေလေတော့သည်။ ခွန်ပိုင်ကလည်း အရသာရှိရှိဖြင့် နန်းအိဝါ ခေါင်းလေးကို ထိန်းကိုင်ပြီး အားရပါးရ ဆောင်လိုက်သောအခါ ထိပ်ကြီးက အဆုံးဝင်သွားသဖြင့် နန်းအိဝါခမျာ .. မျက်လုံးလေးများ ပင်ပြူးသွားပြီး ကမန်းကတန်း ကြီးကို ဆွဲချွတ်လိုက်သည်။

‘ကိုကိုကလဲ အရမ်းပဲ ဘာမှန်းလဲ မသိဘူး .. ’
‘တော်ပီကွာ.. မစုပ်ပေးတော့ ဘူး .. .’

နန်းအိဝါ စိတ်ကောက်ဟန်လေးဖြင့် မျက်နှာလွဲပြီး တဖက်သို့လှည့်သွားလေသည်။ ခွန်ပိုင်က အသာအယာ ဆွဲယူ ပွေဖက်ပြီး ဖင်လေးကို မိုးပေါ်ထောင်ယူပြီး ပြူးထွက်နေသော ခောက် ဖုတ်လေးထဲသို့ ကြီးမားပြီး ပြောင်လက်နေသော ကြီးအား အသာတော့ကာ ထောင်ပြီး ဖိချသွင်းလိုက်လေသည်။

‘အီး .. ဟီး .. ဟီး .. နာတယ် .. ကိုကိုရဲ့ .. အင် အင် .. ’
‘ဖင်ပိုပြီး မြောက်ထားလေ .. ’

နန်းအိဝါက .. သပ်လျှိုလိုက်သလို ဝင်လာသော -ကြီးအား ခောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသား နှစ်ဖက်ဖြင့် ညှစ်ထားလိုက်သည်။

‘ဖြေးဖြေး .. လိုးပါ .. ကိုကိုရယ် .. ’
‘အေးပါ .. ခလေးရယ်.. မနာစေရပါဘူး .. ’

ခွန်ပိုင်က .. ပါးစပ်က သာ မနာပါဘူးဟု ပြောနေသော်လည်း ဆောင်နေခြင်းက ရုပ်မသွား ကြီးပြန်ထုတ်လိုက်တိုင်း.. ခောက်ဖုတ်လေးမှာ အပြင်သို့ သုံးလက်မနီးနီး ..ခပ်စုစုလေး ပါလာတတ်လေသည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် ခောက်ဖုတ်လေး၏ အတွင်းသား ရဲရဲလေးများမှာ ရဲကနဲ ပါလာကြသည်။ အတန်ငယ်ဆောင်ပြီး .. နို့ကြီးနှစ်လုံးကို အောက်မှ လက်လျှိုနှိုက်ပြီး .. အားရပါးရ သုံးလေးချက်မျှ ဆောင်ချလိုက်လေတော့သည်။

‘အင်း.. အင်း .. ကောင်းလိုက်တာ .. ကိုကိုရယ် .. ’

လေးဘက်ကလေးထောက်ရင်း ..မျက်လုံးလေးမေးကာ နန်းအိဝါ ငြီးငြီးငြူငြူလေးပြောရင်း ခောက်ခေါင်း အတွင်းမှ ခောက်ရည်များကို ပန်းထုတ်လိုက်မိလေတော့သည်။ ခွန်ပိုင်မှာလဲ .. အရေများ ရွဲ့ရွဲ့စိုလာသော နန်းအိဝါ ခောက်ဖုတ်လေးကို .. အသံကျယ်ကြီး များပြည့် အောင် ဆောင်ပြီး .. သူ၏ ဆီးစပ်နှင့် နန်းအိဝါ ဖင်ဖြူဖြူလေးကို တအားကြီး ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆွဲဆောင်လိုက်ပြီး ခောက်ခေါင်းလေးထဲသို့ သုတ်ရည်များကို ပန်းထဲ လိုက်တော့ သည်။

‘ကျော်ကျော် .. နင် .. ပြန်တော့ ... ’
‘ဟင် .. နင် ဘာနဲ့ ပြန်မှာလဲ .. ငါပြန်ပို့ပေးမယ်လေ .. ’
‘မလိုပါဘူးဟယ် .. လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပဲ နေချင်တယ် .. .’

ကျော်ကျော်သက်ပြင်း ချရင်း .. စောမြသူဇာ စိတ်ကို သိထားသူပီပီ .. စကားထပ်မပြော တော့ပဲ ကားကို မောင်းထွက်ခဲ့ လေသည်။

‘ မြသဲစံအိမ် ’ ခန့်ညားထည်ဝါလှသော်လည်း ရေနံရောင်မှောင်မှောင်နှင့် ငြိမ်သက်နေခြင်းက ခြောက်ခြားတုံလှုပ်ဖွယ် ကောင်းနေသည်။ ကျော်ကျော်ကို သူဇာက နိုင်လွန်းသည်။ တကယ်တော့ .. စောမြသူဇာ .. မြသဲစံအိမ်သို့ အပြီးအပိုင် ထွက်လာခဲ့ခြင်း သာ ဖြစ်သည်။ သည်အိမ်ကြီးမှာပင် နန်းဥမ္မာ နှင့် ချိန်းဆိုထားခဲ့သည်။ နန်းဥမ္မာက .. သူဇာ အတွက် အတွင်းရေး တိုင်ပင်စရာ အကောင်းဆုံး သစ္စာအရှိဆုံး သူငယ်ချင်း ဖြစ်သည်။ မကြာမီ ချောကလက်ရောင် .. လင်ဆာကားလေး တစ်စီးခြံထဲသို့ လျှောက်နဲ့လိုမ့်ဝင်လာသည်။ ကားမောင်းသည်က နန်းဥမ္မာအကိုစောခွန်ပိုင်.. ခန့်ငြားပြီး .. ယောက်ျားပီသ သူမို့ .. သူဇာ ငေးနေမိပြီးမှ ..သတိဝင်လာကာ .. နန်းဥမ္မာကို နှုတ်ဆက်သည်။

‘နောက်ကျလိုက်တာ .. ဥမ္မာရယ် .. ’
‘ကိုလေးပေါ့ .. ဈေးထဲ ဝင်နေသေးတယ်လေ .. ’

‘ ခဏလေးပါဟာ .. နင်တို့ကလဲ .. ’

ခွန်ပိုင်က .. စီးကရက် တစ်ဘူးကို ထုတ်ယူလျက် ဆေးလိပ်တစ်လိပ်ကို မီးညှို့ဖွာရှိုက်ခါ ခြံထဲသို့ မျက်စေ့ ကစားလိုက်သည်။ ထိုအခါ အိမ်ကြီးနောက်ဘက်ရှိ ရေကန်စပ်တွင် ပုံပုံလေးထိုင်ကာ ငါးမျှား နေသောနန်းအိဝါကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။ နန်းအိဝါက.. ရေပြင်ကို .. ငေးနေသည်။ ငယ်ရွယ်နုပျိုမြစ်သော .. အိဝါ၏ တင်ပါးကြီးများက အရွယ်နှင့် မမျှအောင် ကြီးမားဖွံ့ဖြိုးလား ခဲ့သည်မှာ ..ခွန်ပိုင် မကြာခဏ ခေါ်ပြီး ဖြုတ်နေခဲ့သည် အချိန်မှ စခဲ့သည်။ နန်းဥမ္မာက .. ကားထဲမှ စားစရာ အချို့ကို လှမ်းယူပြီး .. စောမြသူဇာနှင့် အတူ ဧည့်ခန်းထဲ သို့ ဝင်သွားကြ၏။ မိမိညီမ နှင့် ရွယ်တူဖြစ်သော စောမြသူဇာသည် ခွန်ပိုင်ရင်ကို လှုပ်ရှား စေသည်။ ထင်းရှူးပင်များ လေတိုးသံကိုသာ ကြားနေရသော ခြံကျယ်ကြီးထဲ၌ ဤမြသံစံအိမ် ကြီးမှာ .. တထီးတည်း အဖော်မဲ့စွာ .. ရပ်တည်နေသယောင် ။

နန်းအိဝါ.. ခွန်ပိုင်ကို လှမ်းမြင်သွားသည်။ လက်ထဲမှ ငါးမျှားတံကို ပစ်ချပြီး .. အပြေးကလေး လာလေသည်။ ခွန်ပိုင် တုန်လှုပ်သွားသည်။ ဒီဟာမလေးက တစ်ခါတစ်လေ ဇွတ်တရွတ် လုပ်တတ်သည်။ ‘ ဘာလာ လုပ်တာလဲ .. ကိုကို .. ’

‘ နန်းဥမ္မာသူငယ်ချင်းကို ..လာပို့ကြတာပေါ့ .. ညကျရင် ကိုကိုလာမလို့ .. အိဝါ စောင့်နေနော် ခလေး .. ’
‘ တစ်ကယ်.. မဟုတ်ပဲနဲ့ ... ဟွန့် လာမယ်ဆိုပြီး မလာတာဘယ်လောက်ကြာပီလဲ .. သွားပါ .. ’
‘ အလုပ်တွေများနေလို့ပါ သဲလေးရယ် ဒီည ကိုကို ကိုးနာရီအရောက် လာခဲ့မယ် ဟို အခန်းကပဲ စောင့်နော်’
‘ အမြဲ စောင့်နေသူပါ .. ကိုကို ရယ် .. ’
‘ ကဲ.. နန်းဥမ္မာတို့ ရိပ်မိသွားဦးမယ် .. နော် .. သွားတော့ နော် .. ခလေး .. ’
‘ အင်းပါ .. ကိုကို ရာ မနှင်ပါနဲ့ . . ’

မျက်နှာလေးက ညှိုးငယ်ပြီး ထွက်သွားသော အိဝါနောက်ကျောလေးကို ကြည့်ရင်း ခွန်ပိုင် သက်ပြင်းလေး ချမိသည်။

‘ ချာတိတ် .. လေးတွေ ချစ်ရတာ မလွယ်ပါလား .. ’
ဧည့်ခန်းထဲသို့ စောမြသူဇာနှင့် နန်းဥမ္မာတို့ ခေါင်းချင်း ဆိုင်နေသည်။
‘ ကဲ .. အဲ့ဒီ .. ဒေါက်တာ ... မင်းထိုက်က ဘယ်ကလဲ ... ’
‘ မေမေ . . သဘောတူတဲ့ လူပဲ .. အသက် (၃၀) လောက် ရှိတယ် .. သူ့ကို ဘယ်လိုမှ လက်မထပ်ချင်ဘူး ’
‘ ခက်တာက ... နင်မှာလဲ .. ဘဲမရှိဘူး .. ’
‘ အိမ်ကိုတော့ ခုလောလောဆယ် ခဏရှောင်နေတာ .. အကောင်းဆုံးပဲ .. ’
‘ အေးပေါ့ .. ခုတော့ .. ဒါပဲ .. ရှိတာပေါ့ .. ’

နှစ်ယောက်သား စကားအနည်းငယ်ပြောပြီး ပြန်ထွက်လာကြသည် ။ ခွန်ပိုင်က .. စက်နိုးပြီး ကားကို အသင့် စောင့်နေသည်။ ‘ နန်းဥမ္မာတို့ .. အိမ်ပဲ .. မောင်းတော့ ကိုကို ’

မြသံစံအိမ် အတွင်းမှ ကားလေး လှစ်ကနဲ ပြေးထွက်သွားသည်ကို အိဝါ တစ်ယောက် အုန်းပင် အကွယ်မှ ညှိုးငယ်စွာ ရင်မောကျန်ရစ်သည်ကိုကား မည်သူမျှ သတိမထားမိလိုက် ကြချေ ။ ညသည် ပိုမိုနက်ရှိုင်းလာနေသည်။ မှားသွားပလားဟု ကိုယ့်ဖာသာ ကိုယ်တွေးရင်း အိပ်မပျော် ဖြစ်နေမိလေသည်။ အိမ်သို့ ပြန်ပြီး ပစ္စည်း ပစ္စယများ ယူလျက် ဥမ္မာနှင့် တိုင်ပင်ပြီး မြသံစံအိမ်ကြီး ကိုပင် ရွေးချယ်လျက် ပုန်းအောင်းရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ နန်းဥမ္မာက ရိက္ခာအစို အခြောက် များ.. ထမင်းချိုင့်ကို .. နေ့စဉ်လာပို့ပေးရသည်။ ကိုယ့်ဒုက္ခ .. ကိုယ်ရှာသည်ပဲ ပြောပြော .. လတ်တလောတော့ သူဇာ ပျော်ရွှင်မိနေ သည်။ ဘာအချုပ်အချယ်မှ မရှိ .. ပကတိလွတ်လပ်မှု အရသာကို အပြည့်အဝ ခံစားနေမိသည်။ ကုတင်လေးပေါ် သို့ လွတ်လပ်စွာ ဖြူကား အိပ်နေပုံလေးမှာ ခလေးဆန်စွာ လှပလွန်းနေသည်။ ဖြူဖွေးသော ဆင်စွယ်နှစ်ရောင် အသားအရေလေးက ရေဆေးငါးကြီးသဖွယ် .. တစ်ကိုယ်လုံး လိုးချင်စရာ ကောင်းလှလေသည်။ ကြီးမားသော ဖင်အုံကြီးက မွေယာထက်၌ ဆောင်လိုက်လျှင် .. အိမ်ကနဲ ကန်တက်လာမည် အနေအထား မျိုးရှိသည်။ ငှက်ဖုတ်လေး က လုံးဝ သန့်စင်သော အရုပ်ကလေး တစ်ခုအလား .. အရောင် တစ်ဖိတ်ဖိတ် တောက်နေလေ သည်။ နန်းဥမ္မာ ညက ပြောသွားသော စကားကြောင့် စောမြသူဇာ အိပ်၍ မပျော်ဖြစ်နေရလေတော့ သည်။ ‘ တစ္ဆေတွေ .. သရဲတွေဆိုတာ .. မရှိဘူးလဲ ပြောလို့ မရဘူး .. ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်အိမ်ပဲဥစ္စာ .. မကြောက်နဲ့ .. ’

မကြောက်နဲ့ ဆိုမှ စောမြသူဇာ ကြောက် ချင်လာသည်။ ထင်းရှူးပင်များ .. လေတိုးသံက တရူးရှူး နှင့် ကြားနေရပြီး တစ်ခါတစ်ရံ ညဋ္ဌက်ကလေးများ .. ဖြိုးဖြိုးဖျောက်ဖျောက် အော်သံ လေးများ ကြားနေရသည်။ နေ့ခင်းက အပူရှိန်ကြောင့် အိမ်ကြီး၏ ပျဉ်ချပ်များ .. တကျီကျီ နှင့် မြည်နေသံလဲ သူဇာသိသည်။ မပိတ်ပဲထားသော ပြူတင်း တံခါးများ လေတိုးသဖြင့် ခိုင်းကနဲ ခိုင်းကနဲ စောင့်ပိတ်သွားသည် အထိလဲ သူဇာ မလန့် ..

‘အား .. အား .. နာတယ် .. ကိုကိုရယ် .. ဖြေးဖြေး .. ဖြေးဖြေး ပါ .. ကိုကိုရယ် .. လိုး ..အား ...’
‘ဗြစ် .. ဗြစ် .. ဖြွတ် .. ဘွတ် .. ဘွတ် ..’

ဆိုသော အသံများကို သူဇာ .. အဖြေ မထုတ်တတ် .. မေမေ .. စောမြတ်သန္တာကို ဝဏ္ဏ နှင့် စောပြည့်တို့ ဝိုင်း - နေကြခြင်းလား။ အဲ့ .. ဒါကိုတော့ .. သူဇာ ကြောက်တယ် .. တော် ကြာ ကိုရှေ့မှာ သရဲတွေ က မိမိကိုပါ - လာလျင် မခက်လား ..

‘ကောင်းလိုက်တာ.. ကိုကိုရယ် .. ကျွတ် .. ကျွတ် .. တအား ဆောင်ပါ ကိုကိုရယ် .. ဆောင်၊ ဆောင် ပါ ..’
မိန်းကလေး အသံက သနားစဖွယ် ကောင်းနေသည်။ အသံက တိုးလွန်းသော်လည်း တိတ်ဆိတ်သော ညယ်ကို ထွင်းဖောက်၍ အပေါ်ထပ်ညာဘက် အခန်းဆီက လိုလို .. အခန်းလွတ်များစွာကလည်း ရှိနေရက် စောမြတ်သူဇာ ဝေဝေဖြင့် နားကို စွင့်နေမိသည်။

‘ကြီးကလဲ .. အကြီးကြီးပဲနော် .. အဟင်းဟင်း ..’
‘ဦးမလို့လားဟင် .. တော်တော့ ကွာ’
‘ကိုကိုကလဲ .. ပုံစံ အမျိုးမျိုးနဲ့ လဲပြီးပြီ .. ခုထိ သူမကျေနပ်သေးဘူး .. ကြည့် ပါလား .. အဟင် ..’

အသံများကို သူက .. နားစွင့် နေသည်မှတစ်ပါး အခြားလှုပ်ရှားမှုတစ်စုံတစ်ရာ မပြုဝံ့ ။ သဘာဝ အတိုင်း တစ်အိမ်လုံး၌ တစ်ယောက်ဆိုသော အသံက သူဇာကို လွှမ်းမိုးထားသည် .. အလိုလို နေရင်း ကြောက်နေပြီး .. ည(၁၂) နာရီ ပတ်ဝန်းကျင်မှ အသံများ ရပ်ဆိုင်း သွားလေ သည် .. ပြီးမှ စောမြသူဇာသည်လည်း အိပ်ပျော်နိုင်ခဲ့လေသည်။

‘ကျွီ .. ဝုံး အမလေး ..’

ရုတ်တရက် .. အခန်းတံခါး ထောင့်ပွင့်သွားခြင်း နံရံနှင့် ဆောင်မိသဖြင့် သူဇာ လန့်သွားလေ သည်။ လေပြင်း တစ်ချက် ဆောင်တိုက်လိုက် ခြင်းဖြစ်သဖြင့် စောမြသူဇာ ခြောက်ခြားနေရာမှ သက်ပြင်းချနိုင် သည်။ ည .. ဆိုသော .. ဆောင်း၏ လွှာရံသည် . ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေပြီး နှင်းမှုံတွေလည်း ဝေဝဲကျ နေခြင်းကို အထီးကျန်ဆန်နေသလိုလို ခံစားရသည်။ အချိန်သည် ယမန်နေ့ကကဲ့သို့ပင် တရွေ့ရွေ့ နက်ရှိုင်း ပိန်းပိတ်သော အလွှာခြံစောင်ကြီးကို ကမ္ဘာလောကကြီးအား လွှမ်းခြုံထားလေသည်။ စောမြသူဇာလည်း အပေါ်ထပ်လှေခါးမှ ဆင်းလာသည်။ ညဝတ်အင်္ကျီဖါးဖါးကြီးကို အခုအခံမပါ ဝတ်ထားသဖြင့်ပန်းပုရုပ် ကလေးပမာ လှပကျော့ရှင်းနေသည်။ လှေခါးအတိုင်းဆင်း လာပြီး ဧည့်ခန်းဆီသို့ လှမ်းမည်အပြု၌ ‘စောမြသူဇာ ..’ ဟု .. ခပ်အုပ်အုပ် ခေါ်သံကို ကြားလိုက်ရလေသည်။ အနီးရှိ နံရံတွင် ကျောကပ် မှီရပ်ရင်း နားစွင့် နေလိုက်လေသည်။

‘စောမြသူဇာ ကိုယ်ပါ .. ခွန်ပိုင်ပါ .. ဒီမှာ ..’

ခွန်ပိုင်မှန်း သိမှ စောမြသူဇာ အားတက်ဝမ်းသာသွားသည်။ ဧည့်ခန်းဆီသို့ ပြေးဆင်းလာခဲ့လေသည်။

‘အကို အကို ခွန်ပိုင်လား .. ဟင်’

‘အေး .. အကို ခွန်ပိုင် ပါ .. ဒီမှာ .. လာလာ .. သူဇာတစ်ယောက်ထဲ ဘယ်လိုနေမလဲလို့ ဥမ္မာက ကြည့်ခိုင်းလိုက်လို့ လာကြည့်ရတာ ။’

‘အဟင်း .. ဘယ်လိုနေမလဲ .. ဟုတ်လား .. ကြောက်နေတာပေါ့ .. တစ်ယောက် ထဲဟာကို ..’

အပြင်မှ .. အလင်းရောင် ဖျော့ဖျော့တွင် သူဇာသည် မိမိကိုယ်ကို မသုံးသပ်မိပဲ ခွန်ပိုင်နားသို့ တိုးကပ်သွားမိသည်။ ခွန်ပိုင်ကိုယ်မှ မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့သော ရေမွှေးနဲ့ က ကြိုင်လိုခြင်စွာ ထွက်နေသည်။ ညဝတ်စာ ဖြူပါးပါးကြီးက .. သူဇာခန္ဓာကိုယ် ဝတ်လစ်စလစ်ကလေးကို လုံခြုံမှု မပေးနိုင် ဖြစ်နေသည်။ အဖုအထစ် အလုံးအကျစ်များက ခွန်ပိုင်ကာမစိတ်ကို တရိပ်ရိပ် တရှိန်ရှိန်ဖြင့်မြင်မား လာနေစေတော့သည်။ ခွန်ပိုင်မျက်လုံးများက တလက်လက် တောက်ပလာနေလေသည်။ အမှတ်မထင် စောမြသူဇာ ပုခုံးလေး နှစ်ဖက်ကို သိမ်းယူပွေငင်လိုက်ရာ .. စောမြသူဇာ၏ ကိုယ်ခန္ဓာလေးမှာ ခွန်ပိုင် ရင်ခွင်ထဲ၌ နွေးထွေး အိစက်စွာ ပုံလျက်သားလေး ရောက်ရှိသွား လေသည်။

‘ သူ့ဇာ .. ကြောက်တယ် .. အကို .. ကြောက်တယ် .. ’

သူ့ဇာက ကြောက်တယ် ဆိုသော စကားကို အထပ်ထပ် ရွတ်ဆိုရင်း ခွန်ပိုင်၊ ရင်ခွင်ထဲသို့ မျက်နှာကို တိုးဝင် လာသည်။ အသက်ရှူသံများက မုန်တိုင်းထန်လာသည်။ နှစ်ဦးသား၏ သွေးသားဆူပွတ်မှုတို့ကရင်ခံသံများ အဖြစ်သို့ အသွင်ပြောင်းကာ .. တဒိတ်ဒိတ် နှင့် နှစ်ဦး သား ရင်ချင်းအပ်ကာ ကြားနေကြရသည်။ ‘ ချစ်တယ် .. သူ့ဇာရယ် .. ’

‘ ဟင် အင် .. ’

အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုရခက်သော စကားတစ်လုံးကို သူ့ဇာက ရှက်ပြုံးလေးဖြင့် ရွတ်ဆိုရင်း .. ခွန်ပိုင်၊ ရင်ဘတ်ကြီးကို ရှက်ရှက်နှင့်ပွတ်သပ်နေ၏။ ခွန်ပိုင်၊ လက်များက.. နို့ကြီးနှစ်လုံးကို ပယ်ပယ် နယ်နယ်ကြီး အုပ်ကိုင်ပြီး .. တရွရွ ပွတ်သပ် စပြုလိုက်လေရာ ..

‘ အို .. အကို .. ရယ် .. ’

ခွန်ပိုင် လက်များကို အသာအယာ အုပ်ကိုင်ရင်း သူ့ဇာ ငြီးတွားသည်။ တဖြေးဖြေးရင်ခံသံများက အသားတဆတ်ဆတ် တုံ့ရီ ခြင်းများက အရိုင်းမလေး သူ့ဇာ တစ်ကိုယ်လုံးကို လွမ်းခြုံအုပ်စိုး လာလေသည်။ နှုတ်မှ .. တဟင်းဟင်း .. အဖျား တက်သလိုလဲ ငြီးနေသည်။

‘ အကျီကြီး ချွတ်လိုက် မယ်နော် .. သူ့ဇာ .. ’

‘ အို .. အကို .. ’

သူ့ဇာ့ စကားမဆုံးမီ .. ညဝတ်အကျီကြီးက ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပုံကျသွားလေသည်။ ခွန်ပိုင်၊ ရင်များ .. ပူလောင် နွေးထွေး လာသည်။ လည်ချောင်းဝ၌ တစ်ဆိုသော ဝေဒနာ တစ်ခုကိုလည်း ခံစားလာရ ပြီး တံတွေးကို .. ဂလုကနဲ့ မြိုချလိုက်ရလေသည်။ သူ့ဇာ့ ရင်၌မူ .. အ - ခံရတော့ မည် ဟူသော အသိကြောင့်လားမသိ ရင်ခံခြင်း ဝေဒနာထက် အလွန်အမင်း တဆတ်ဆတ် တုံ့နေသော .. လက်ဖျားခြေဖျား များ နှုတ်ခမ်းပါးလေး များကို .. ကြိုးစားထိန်းသိမ်းနေရလေသည်။ ‘ အို .. အကို .. ’ တကယ်ပါ .. သူ့ဇာ ဘယ်ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်ရဲ့ အထိအတွေ့ကိုမှ မခံစားဘူးကာ ခုလို မဲ့ အဆင့်အထိ .. အကို ခွန်ပိုင် ပြင်ဆင်နေတာကြီးက သူ့ဇာအဖို့ တုန်လှုပ်ခြောက် ခြားစေတာ အမှန်ပဲ ဖြစ်သည်။ သူ့ဇာရဲ့နို့ကြီး နှစ်လုံးကလဲ ဆွဲဆောင်မှု အပြည့်ရှိနေသည်ကလည်း အမှန်ဖြစ်သည်။ ဖြူဝင်းသန့်စင်နေတဲ့ နို့အုံကြီးတွေကို .. အကိုခွန်ပိုင်.. ဆုပ်ကိုင် နယ်ဖတ်နေတော့ သည်။ သူ့ဇာ့ -ောက်ဖုတ်လေး ရွစ် ရွစ် ဖြစ်လာတာ အမှန်ပဲလို့ မရှက်တမ်းဝန်ခံလိုက်ချင်သည်။ အကိုကနို့ကြီးတွေကိုဆုပ်ကိုင်နေပြန်တော့ သူ့ဇာမျက်နှာလေးကို မော့ပြီး ပါးစပ်လေးဟပြီး တအင်းအင်း နှင့် ငြီး နေမိသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် . . အကို .. အယုအယ .. အကိုင် အတွယ် တွေက အခံချင်လာအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကာ .. သူ့ဇာ ကိုယ်တွေ့ခံစား လာရသည် ..

‘ ဟော .. အို .. ကြည့်ပါဦး .. ’

သူ့ဇာ့ -ောက်ဖုတ် လေးထဲကို လက်ကြီးနဲ့ နှိုက်ပြီး မွေ နေပြန်ပါပြီ .. ခက်လိုက်တာ .. မရွံ့မရှာ .. ဟင် .. -ောက်စိလေးကိုလည်း ပွတ်နေပြန်ပြီကွယ် .. အို . သူ့ဇာ တစ်ကိုယ်လုံး မြောက်တက်ပြီး လေမှာ လွင့် နေရသလိုလို ..ခြေဖျားလေးတွေက ထောက်ကားပြီး ပေါင်လေးနှစ်ဖက် ကိုကားပေး နေမိပြန်ပါသည်။ ခွန်ပိုင်ရဲ့ လက်များအလုပ်ရှုပ်နေသလောက် သူ့ဇာ့ ခမျာ အလူးအလဲ ခံစားနေရရှာပါသည်။

-ောက်ပတ်လေးထဲမှ .. အရေကြည်လေးများက တသွင်သွင် ကျဆင်းလာပြီး .. မျက်လုံးလေး မှေးစင်းပြီး တအင်အင်နှင့် ညှီးနေတဲ့ သူ့ဇာ့ ကိုယ်လုံးလေးကို .. အနီးမှာ ရှိတဲ့ စားပွဲတစ်လုံးပေါ်သို့ ထိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။ ပြီး .. ခြေနှစ်ချောင်းကို စားပွဲပေါ်သို့ တင်ပြီး ဆောင်ကြောင့်လေး ထိုင်ခိုင်းလိုက်ရာ .. သူ့ဇာ -ောက်ဖုတ်လေးမှာ ပြုအာကာ နီနီရဲ့ရဲလေး .. ပွင့် အာနေလေတော့သည်။ အကိုက ဒီတော့မှ သူ့ကြီးကို ပွဲထုတ်လိုက်သည်။ မြွေဟောက်အနက်မျိုး တောက်ပြောင် နေသည်။ မမြင်ဖူးသော သူ့ဇာ က မမှိတ်မသုန်ကြည့်ရင်း ကြောက်သလိုလို ရွံသလိုဖြစ်နေသည်။ ဒါကြီးက မိမိ -ောက်ဖုတ်ထဲ .. အဆုံးအထိ ဝင်မှာပါလားဆိုသော အသိက ရင်ကို အပြင်း အထန် ခံစေသည်။ စားပွဲစွန်း၌ ဆောင်ကြောင့်လေး လက်နောက်ပြစ် ဖင်လေးကို စားပွဲကြမ်းပြင်နှင့် ထိထိုင်ထား သော သူ့ဇာ့ ခူးခေါင်းနှစ်လုံးက တဆတ်ဆတ် နှင့် တုံ့နေလေသည်။ ကြီးက မိမိ-ောက်ဖုတ်ကလေး၌ တော့လိုက်ရာ .. -ောက်ပတ်နှင့် ပထမဆုံး အကြိမ် အထိခံရခြင်းဖြစ်၍ စအိုလေး ရှုံ့သွားပြီး ဖင်လေးကို တွန့်သွားမိသည်။ အကိုလက်ကြီး နှစ်ဖက်က ခါးလေးကို ဆွဲကိုင်ပြီး . ခူးနှစ်လုံးကိုပါ လိမ်ပိုက်လျက် ကြီး ကိုဖိသွင်းလိုချင်လိုက် လေသည်။

‘ ပြစ် .. ဗရစ် .. ပြွတ် .. ’

‘ အင် .. အင် .. ဟင်း .. ’

နုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကို တင်းတင်းစု .. မျက်စေ့လေးမှိတ်ပြီး ခေါင်းလေးကတဖက်သို့စောင်းကာ သူ့ဇာ
ငြီးငြူလိုက်ရှာလေသည်။ တပြည့်တခဲ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ကြီး ဝင်လာသော - ကြီးကြောင့် ဝောက်ခေါင်း
လေးထံ၌ လေကြောင်း အန္တရယ်အချက်ပြ ဥဩသံ ကြားရသော လူများကဲ့ သို့ ရုတ်တရက် .. မြောင်းဆန်ပြီး
.. လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ကြီး ဖြစ်ကုန် သည်။ ဝရုန်းသုန်းကား .. လှုပ်ရှားနေကြသော ဝောက်ခေါင်း
အတွင်းသားများကို ကြီးက ပွတ်တိုက်ပြီး သားအိမ်ဆီသို့ ဒလကြမ်းဝင် သွားလေရာ သူ့ဇာ့ ခမျာ ဖိန်ဖိန်
တုံအောင်ပြီး .. သွက်သွက်ခါ သွားရလေသည်။ ခွန်ပိုင်ကလည်း .. အသစ်စက်စက် ဝောက်ဖုတ်လေး ကို
အပိုင်အနိုင် ခွင် ရပြီမို့ အားရပါးရ ကြီး ဆောင်နေလေတော့သည်။

‘ နာ .. လိုက်တာ .. အကိုရယ် .. အထဲက ကျင်တယ် .. ’

ခွန်ပိုင်က .. အနည်းငယ် လျော့ပြီး ..ဆောင်ကာ .. ခြေတစ်ချောင်း ကို ပုခုံးပေါ်သို့ ထမ်းယူ ပြီး
ပိုမိုပြုကားလာ သော ဝောက်ဖုတ်လေးထဲသို့ လက်နက်ကြီးများ ပြစ်သွင်းနေသကဲ့သို့ တစ်လုံးပြီး တစ်လုံး
ပိုင်ပိုင်ကြီး ဆောင်ချလိုက်ရာ ..

‘ အင် အင် အား အား ဘာတွေ ထွက်ကုန် ပီလဲ မသိဘူး .. ’ သူ့ဇာ က
ခလေးလေး လို ငြီးဆောင်သွားပြီး ခွန်ပိုင် လက်မောင်းကြီးကို လှမ်းဆွဲထား လိုက် လေသည်။

ခွန်ပိုင်ကလည်း .. သူ့ဇာ ပြီးသွားမှန်း သိလိုက်သည်။ ခြေနှစ်ချောင်းကို မိမိခါးတွင် ကပ်ကျေးကိုက်
ဆွဲယူပြီး သူ့ဇာ့ အပေါ်သို့ မှောက်ချလိုက်ပြီး ဖင်ကြီးကို အားရပါးရကြီး မြှောက်ကာ ဆောင်လိုက်ပြီး ..
သူ့ဇာ့ ဝောက်ခေါင်းလေး ထဲသို့ သုတ်ရေများ ကို ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ပန်းထုတ်လိုက်လေ သည်။
သုတ်ရေများက ဝောက်ပတ်အကွဲကြောင်းလေး မှ ယိုစိမ့် စီးဆင်း လာလေတော့သည်။

‘ ဝိုး ဒုတ် ငါလိုမသား .. လူပါးဝလိုက်တာ ’

ခါးမြောင်က နံရံသို့ ပစ်ပေါက်လိုက်ပြီး ပြင်းထန်စွာဆဲဆဲ ကြိမ်းမောင်း နေသူကား .. ကျော်ကျော် ဖြစ်သည်။
ဦးစပ်ခွန်ကြာက သမီး ဖြစ်သူ .. အိမ်မှ ရုတ်တရက် ပျောက်ဆုံးသွား၍ နောက်ဆုံးအတူရှိခဲ့ သော
ကျော်ကျော်ကို ခေါ်ယူစုံစမ်းရင်းမှ စ၍ .. ညက ကျော်ကျော် တစ်ယောက် မမျှော်လင့်ပဲ မြသံစံအိမ်သို့
ရောက်ခဲ့ သည်။ စီးလာသော ဟွန်ဒါ ဆိုင်ကယ်လေးကို .. ခြံ၏ ထင်းရှူးပင်၌ ထားခဲ့ပြီး အိမ်ရှေ့သို့
အရောက် ဧည့်ခန်းမှ မြင်ကွင်း .. ကျော်ကျော်ရင်ဝကို .. လောင်ချာနှင့် တေ့ပစ်လိုက် သလိုမျိုး ခံလိုက်
ရလေသည်။ ကြည့်ပါဦး .. ဧည့်ခန်းထောင် စားပွဲလေး ပေါ်၌ စောမြသူဇာကို .. ဆောင်ကြောင့်လေး
ထိုင်ခိုင်းပြီး အားရပါးရကြီး ဖြုတ်နေသော ခွန်ပိုင်ကို တွေ့ရသည်။ စောမြသူဇာသည် ကျော်ကျော် အသံ ..
အသက် .. မနမ်းရက် . မချူရက် သော .. ပန်းလေး ကိုမှ .. ခွန်ပိုင်က . ပယ်ပယ် နယ်နယ်ကြီး .. ခြေမူ
ဖျက်ဆီးခဲ့ လေသည်။ သည်ကတည်းက ကျော်ကျော် .. ဘောင်းဘီအိတ်ထဲက မောင်းပြန်ခါးကို
ကိုင်မိလိုက်လေသည်။ သို့သော် .. စောမြသူဇာ .. ကိုယ်တိုင်ကိုက ခွန်ပိုင်အား ပေါင်လေး ဖြုံဖြုံပြီး ကော့ကာ
ကော့ကာ အခံ နေပုံက .. အလိုတူ အလိုပါ ပုံစံ ဖြစ်နေလေတော့ သည်။

မူရင်းစာရေးဆရာ ဖိုက်တာမင်း
ပြန်လည်တင်ပြသူ poccuai

